

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 45/2023
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Република Србија, МУП Републике Србије, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државни правобранилац, ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1241/17 од 07.06.2017. године, у седници одржаној 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1241/17 од 07.06.2017. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1241/17 од 07.06.2017. године и пресуда Основног суда у Краљеву П1 667/16 од 15.12.2016. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 667/16 од 15.12.2016. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиоца Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Краљево, уплати законом предвиђене доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на основице додатка на плату по основу ноћног рада, прековременог рада и рада у нерадне дане, верских и државних празника, у периоду од 09.12.2008. године до 09.12.2011. године, на месечне износе ближе одређене тим ставом изреке, а по стопи која буде важила на дан уплате, те да о извршеној уплати достави доказ тужиоцу. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове поступка од 24.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1241/17 од 07.06.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битних одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног

права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку..

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 1632/2018 од 11.07.2018. године, ставом првим изреке, прихваћено је одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1231/17 од 07.06.2017. године као изузетно дозвољеној. Ставом другим изреке, укинуте су пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1241/17 од 07.06.2017. године и пресуда Основног суда у Краљеву П1 667/2016 од 05.12.2016. године и одбачена тужба тужиоца.

Одлуком Уставног суда Уж1 4019/2018 од 24.07.2023. године, усвојена је уставна жалба АА и утврђено је да је решењем Врховног касационог суда Рев 2 1632/18 од 11.07.2018. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајамчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке, поништено је решење Врховног касационог суда Рев 2 1632/18 од 11.07.2018. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1241/17 од 07.06.2017. године. Ставом трећим изреке, одбачен је захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду трошкова пред Уставним судом.

Одлучујући у поновном поступку о изузетној дозвољености ревизије, Врховни суд је оценио да су испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку, с обзиром да је потребно ново тумачење права по питању застарелости доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и начина рачунања рока застарелости, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, правноснажном пресудом Основног суда у Краљеву П1 1334/11 од 30.10.2015. године, тужена је обавезана да тужиоцу на име прековременог рада, рада ноћу и рада на дан државних и верских празника за период од 09.12.2008. године до 09.12.2011. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом у висини и на начин како је то ближе одређено у изреци наведене пресуде. На досуђене, а исплаћене износе додатака на плату тужена тужиоцу није уплатила доприносе по основу пензијског и инвалидског осигурања надлежном Фонду за пензијско и инвалидско осигурање, што представља тужбени захтев у овој парници. Тужба је поднета 20.09.2016. године. Тужени је истакао приговор застарелости потраживања.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, уз закључак да је тужена у обавези да надлежном Фонду ПИО уплати тражене доприносе у корист тужиоца.

По оцени Врховног суда, основани су наводи ревизије да су нижестепене пресуде донете погрешном применом материјалног права, јер није цењена основаност истакнутог приговора застарелости туженог.

Наиме, доприноси који се плаћају из зараде у смислу члана 105. став 2. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...95/2018), које је послодавац дужан да обрачуна и уплати у своје име, а у корист запосленог, саставни су део зараде и представљају потраживање запосленог из радног односа који је по својој природи грађанскоправни облигациони однос. Зато се на спорни однос странака у погледу застарелости потраживања доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, као саставног дела зараде, за период од 09.12.2008. године до 09.12.2011. године досуђених тужиоцу правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Краљеву П1 1334/11 од 30.10.2015. године, примењује члан 196. Закона о раду у вези са члановима 360, 361. и 362. Закона о облигационим односима.

Чланом 196. Закона о раду прописано је да сва новчана потраживања из радног односа застаревају у року од три године од дана настанка обавезе. За потраживање из радног односа застарелост почиње да тече првог дана после дана када је запослени могао да захтева њено испуњење, што је у складу са чланом 361. став 1. Закона о облигационим односима. Према одредби члана 4. став 2. Закона о платама државних службеника и намештеника, плате се исплаћују у текућем месецу за претходни месец. Рок застарелости према члану 362. Закона о облигационим односима наступа кад истекне последњи дан законом одређеног времена. Чланом 360. став 1. и 2. Закона о облигационим односима прописано је да застарелошћу престаје право захтевати испуњење обавезе и да застарелост наступа када протекне законом одређено време у коме је поверилац могао захтевати испуњење обавезе. Према ставу 3. истог члана, суд се не може обазирати на застарелост ако се дужник није на њу позвао.

Следом изложеном, обавеза тужене да у своје име, а за рачун тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање настала је истовремено са њеном обавезом да тужиоцу исплати зараду за сваки месец у периоду од 09.12.2008. године до 09.12.2011. године. Испуњење обавезе тужене на уплату тих доприноса тужилац је могао да захтева првог дана после дана када је могао захтевати испуњење обавезе тужене на исплату плате. Тужилац је у парници коју је покренуо ради исплате зарада, за означени временски период која је окончана правноснажном пресудом Основног суда у Краљеву П1 1334/11 од 30.10.2015. године, пропустио да тражи и уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на тражене и досуђене износе зарада.

Имајући у виду да се код наведеног нижестепени судови нису упустили у оцену да ли је услед застарелости престало право тужиоца да захтева испуњење тражене обавезе за утужени период иако се тужена као дужник позвала на застарелост, чињенично стање је остало непотпуно утврђено, па су нижестепене пресуде морале бити укинуте и предмет враћен правостепеном суду на поновно суђење.

Укинута је и одлука о трошковима јер зависи од одлуке о главној ставри.

У поновном поступку потребно је да првостепени суд правилном применом члана 196. Закона о раду у вези са чланом 360, 361. и 362. Закона о облигационим односима оцени да ли је услед застарелости, престало право тужиоца да од тужене

захтева испуњење обавезе уплате доприноса и зависно од тога поново одлучи о основаности тужбеног захтева

Из наведених разлога, применом члана 416. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић